

اخبار
ماموریت حیاتی تیم ملی
چین، بلیت فرار ایران از زاین تا فینال!
 تیم ملی والیبال ایران در قهرمانی آسیا ۲۰۲۶
تیم ملی والیبال آسیا ۲۰۲۶ از سیزدهم شهریورماه به گزارش ورزش سه، مسابقات قهرمانی والیبال مردان آسیا ۲۰۲۶ از سیزدهم شهریورماه در فوکوئوکا، ژاپن برگزار خواهد شد. قرعه‌کشی مرحله گروهی چند روز پیش انجام شد و تیم والیبال مردان ایران در گروه B در کنار چین، هندو نیوزیلند قرار گرفت.
در مجموع ۱۲ تیم در این مسابقات قهرمانی آسیا شرکت می‌کنند که به ۳ گروه تقسیم شده‌اند. طبق فرمت، دو تیم برتر هر یک از سه گروه، به همراه دو تیم برتر سوم، به مرحله یک‌چهارم نهایی، یعنی یک‌چهارم نهایی، نیمه‌نهایی و فینال برگزار می‌شود. قهرمان، بلیت المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس را کسب می‌کند، در حالی که سه تیم برتر به جام جهانی ۲۰۲۷ راه پیدا می‌کنند.
تیم والیبال مردان ایران در گروه B با چین، هند و نیوزیلند همگروه است. ایران، نائب‌قهرمان دوره قبل، در حال حاضر در رتبه نوزدهم جهان قرار دارد، در حالی که چین در رتبه سی‌وششم قرار دارد. از نظر تاریخی، چین سابقه ضعیف‌تری در بازی‌های وورلدرو با ایران دارد. ایران قوی‌ترین حریف چین در مرحله گروهی خواهد بود. تیم والیبال مردان هند در حال حاضر در رتبه ۴۶ جهان قرار دارد. تیم والیبال مردان نیوزیلند در حال حاضر در رتبه ۱۳۳ جهان قرار دارد و ضعیف‌ترین تیم گروه B است. تیم ملی والیبال ایران قطعاً می‌تواند شکست در برابر تیم‌های نسبتاً ضعیف‌تر هند و نیوزیلند را تحمل کند؛ در حالی که ملی‌پوشان والیبال ایران باید با تمام قوا مقابل تیم والیبال مردان چین بازی کنند، زیرا پیروزی برابر چین به آنها کمک می‌کند تا در مرحله حذفی، دیدارهای بهتر و آسان‌تری را برای خود رقم بزنند و احتمالات تا پیش از فینال به ژاپن برخورد نکنند.

رونالدو:

احتمالاً این فصل باز نشته می‌شوم

به گزارش ایلنا، کریستیانو رونالدو می‌گوید «احتمالاً» فصل جاری آخرین فصل حضورش در فوتبال خواهد بود و پس از پایان قراردادش با النصر قصد زندگی متفاوتی را تجربه کند. این مهاجم ۴۱ ساله که تنها ۴۶ گل در رسیدن به رکورد هزار گل در مجموع دوران حرفه‌ای خود فاصله دارد، پیش از این نیز در نوامبر ۲۰۲۵ اعلام کرده بود پس از پایان دوران بازی قصد ندارد در فوتبال بازی بماند؛ چرا که می‌خواهد زمان بیشتری را در کنار خانواده‌اش سپری کند و به دنبال علاقه‌مندی‌های دیگری برود. رونالدو که از او به عنوان یکی از بزرگ‌ترین فوتبالیست‌های تاریخ یاد می‌شود، پس از ازدواج با جورجینا روبریگزر، شریک زندگی قدیمی‌اش، در گفت‌وگویی با مجله ووگ درباره آینده خود صحبت کرد. او گفت: «این احتمالاً آخرین سال فوتبالی من است و می‌خواهم میراثی فوق‌العاده از خودم به جا بگذارم.» رونالدو ادامه داد: «آینده‌ام را کاملاً برنامه‌ریزی کرده‌ام. آن قدر کار و سرگرمی مختلف دارم که اگر بخواهم فقط یکی را نام ببرم، سخت است. چون فوتبال می‌تواند پس از پایانش خلأ بزرگی ایجاد کند و باید زمان خود را به شکل‌های مختلف پر کنید، نه فقط با یک چیز.» ستاره پرتغالی افزود: «می‌خواهم بیشتر لذت ببرم، بیشتر سفر کنم، پدل تماشا کنم و بازی کنم؛ ورزشی که واقعاً دوستش دارم. همچنین می‌خواهم از چیزهایی که به دست آورده‌ام، با بهتر بگیرم، چیزهایی که به دست آورده‌ایم، لذت ببرم. بالاخره ۲۵ سال گذشته و این مسیر با فداکاری‌های زیادی همراه بوده است.» یزنده پنج توپ طلا، ۲۴ سال پیش دوران حرفه‌ای خود را با اسپورتینگ لیسبون در پرتغال آغاز کرد. پس از آن، شش سال برای منچستر یونایتد بازی کرد و سپس ۹ فصل را در رئال مادرید گذراند؛ دوره‌ای که طی آن در ۴۳۸ مسابقه، ۴۵۰ گل به ثمر رساند.

رونالدو سپس سه فصل پیراهن یوونتوس را به تن کرد، بار دیگر به منچستر یونایتد بازگشت و در نهایت ژانویه ۲۰۲۳ راهی النصر عربستان شد. اظهارات جدید رونالدو در حالی مطرح شده که قرارداد او با النصر تا ژوئن ۲۰۲۷ اعتبار دارد.

از سوی دیگر، لیونل مسی، رقیب دیرینه رونالدو، نیز اخیراً درباره ادامه دوران بازی خود ابراز تردید کرده است. این مهاجم ۳۹ ساله پس از درگذشت پدرش، خورخه مسی، در ماه جاری گفت ممکن است برای «مدت زیادی» به فوتبال ادامه ندهد.

رونالدو در جام جهانی ۲۰۲۶ سه گل برای پرتغال به ثمر رساند و همراه با این تیم تا مرحله یک‌هشتم نهایی پیش رفت. او پیش از آغاز این رقابت‌ها نیز تأیید کرده بود که جام جهانی ۲۰۲۶ آخرین حضورش در این مسابقات خواهد بود.

استادیوم اختصاصی در فوتبال مدرن دیگر یک نماد تجمل یا پرستیژ نیست؛ یک دارایی اقتصادی و یکی از مهم‌ترین پایه‌های درآمدزایی باشگاه‌هاست. با این حال، حتی بزرگ‌ترین و پرهوادارترین باشگاه‌های ایران همچنان از داشتن ورزشگاه اختصاصی محرومند؛ مشکلی که ریشه آن را باید در اقتصاد بیمار فوتبال، ساختار دولتی و خصولتی، سوءمدیریت و نبود امنیت سرمایه‌گذاری جست‌وجو کرد. در فوتبال حرفه‌ای امروز، ورزشگاه تنها محلی برای برگزاری مسابقه نیست. یک استادیوم مدرن می‌تواند از مسیر بلیت‌فروشی، حق نامگذاری، تبلیغات محیطی، فروشگاه، موزه، رستوران‌ها و فضاهای تجاری، میزبانی رویدادهای مختلف و حتی اجاره مجموعه برای برنامه‌های غیرورزشی، درآمدی مستمر برای باشگاه ایجاد کند. به گزارش خبرنگارلین، به همین دلیل، باشگاه‌های بزرگ دنیا ورزشگاه را نه یک هزینه، بلکه یک دارایی مولد می‌دانند. اما در فوتبال ایران، حتی باشگاه‌هایی با میلیون‌ها هوادار و گردش مالی بالا، هنوز مالک یک ورزشگاه اختصاصی نیستند. استقلال و پرسپولیس سال‌هاست درگیر استفاده از ورزشگاه‌های دولتی هستند و بخش زیادی از باشگاه‌های دیگر نیز شرایط مشابهی دارند. پرسش اینجاست که چرا این وضعیت تغییر نمی‌کند؟

بحران مالی؛ وقتی پولی باشگاه صرف امروز می‌شود
اولین مانع، وضعیت مالی باشگاه‌هاست. بسیاری از باشگاه‌های ایرانی با بدهی‌های انباشته، پرونده‌های حقوقی، مطالبات بازیکنان و مربیان و هزینه‌های سنگین جاری دست‌وپنجه نرم می‌کنند. در چنین شرایطی، صحبت از ساخت یک ورزشگاه چند هزار میلیارد تومانی بیشتر شبیه رؤیاست. ساخت یک ورزشگاه استاندارد، علاوه بر سرمایه اولیه بسیار سنگین، به منابع مالی پایدار برای نگهداری و بهره‌برداری نیاز دارد. هزینه چمن، نورپردازی، تأسیسات، صندلی‌ها، سیستم‌های تهویه مطبوع و فناوری فروش بلیت و تعمیرات دوره‌ای نیز پس از افتتاح ادامه پیدا می‌کند. مشکل بزرگ‌تر اما مدل درآمدی فوتبال ایران است. بخش عمده منابع باشگاه‌ها همچنان از مالکان دولتی، شبه‌دولتی یا صنایع بزرگ تأمین می‌شود. وقتی هزینه‌های یک باشگاه از بودجه سالانه تأمین شود، مدیران معمولاً انگیزه کمتری برای ایجاد یک دارایی بلندمدت دارند؛ چرا که اولویت اصلی، پرداخت هزینه‌های همین فصل است.

باشگاه بدون مالکیت، ورزشگاه بدون سرمایه‌گذاری
مشکل بعدی به ساختار مالکیت بازمی‌گردد. در فوتبال ایران، مالک باشگاه و مالک ورزشگاه معمولاً یک مجموعه نیستند. باشگاه از یک ورزشگاه استفاده می‌کند، اما اختیار کامل توسعه و بهره‌برداری اقتصادی از آن را ندارد. این وضعیت یک دور باطل ایجاد کرده است. باشگاه چون مالک نیست، انگیزه کافی برای سرمایه‌گذاری ندارد و دولت تا نهاد مالک

نیز به دلیل محدودیت منابع، توان نوسازی و توسعه ورزشگاه را ندارد. طرح واگذاری بلندمدت ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها سال‌هاست مطرح می‌شود، اما در عمل به یک سیاست فراگیر تبدیل نشده است. حتی وقتی صحبت از واگذاری ۲۰ یا ۳۰ ساله یک مجموعه ورزشی می‌شود، پرسش‌های مهمی درباره مالکیت، نحوه سرمایه‌گذاری، حقوق بهره‌برداری و امنیت سرمایه مطرح می‌شود. سرمایه‌گذار زمانی حاضر است میلیاردها تومان در یک پروژه هزینه کند که مطمئن باشد در سال‌های آینده امکان بهره‌برداری و بازگشت سرمایه را خواهد داشت. نبود چنین تضمینی، یکی از مهم‌ترین دلایل فرار سرمایه از حوزه زیرساخت‌های ورزشی است.

مدیری که فقط به پایان فصل فکر می‌کند
سوءمدیریت نیز بخش مهمی از این معادله است. مدیران باشگاه‌های ایرانی معمولاً ثبات شغلی بلندمدت ندارند. مدیری که نمی‌داند شش ماه یا یک سال دیگر همچنان در جایگاه خود خواهد بود، طبیعی است که به بازگشت سرمایه را نخواهد داشت. نبود چنین تضمینی، یکی از مهم‌ترین دلایل فرار سرمایه از حوزه زیرساخت‌های ورزشی است.

مدیریتی که فقط به پایان فصل فکر می‌کند
سوءمدیریت نیز بخش مهمی از این معادله است. مدیران باشگاه‌های ایرانی معمولاً ثبات شغلی بلندمدت ندارند. مدیری که نمی‌داند شش ماه یا یک سال دیگر همچنان در جایگاه خود خواهد بود، طبیعی است که به بازگشت سرمایه فکر نکند. در چنین ساختاری، موفقیت مدیر بیشتر با نتیجه مسابقه‌بعدی، خرید بازیکن جدید یا جذب مربی سرشناس سنجیده می‌شود تا ایجاد یک تیم ماندگار. به همین دلیل، بخش قابل توجهی از منابع باشگاه‌ها صرف نقل‌وانتقالات، قرارداد بازیکنان و مربیان و پرداخت بدهی‌های فوری می‌شود. این هزینه‌ها البته برای ادامه فعالیت تیم ضروری هستند، اما مشکل زمانی شکل می‌گیرد که تقریباً تمام منابع در

www.cbtkarnews.com

قراردادهای میلیاردی بدون زمین تمرین

میلیونرهای زاغه‌نشین!

در فوتبال حرفه‌ای امروز، ورزشگاه تنها محلی برای برگزاری مسابقه نیست.

همین بخش مصرف شوند و سهم زیرساخت نزدیک به صفر باقی بماند. ورزشگاه اختصاصی برخلاف قرارداد یک بازیکن، در پایان فصل از بین نمی‌رود. ارزش آن می‌تواند سال‌پس‌سال افزایش پیدا کند و در عین حال، درآمد ایجاد کند. اما برای رسیدن به این نقطه، مدیر باید نگاهش را از فصل جاری به دهه آینده تغییر دهد.

چرخه‌ای که باید شکسته شود

فقدان ورزشگاه اختصاصی فقط یک مشکل زیرساختی نیست؛ بخشی از یک چرخه اقتصادی معیوب است. باشگاه ورزشگاه اختصاصی ندارد، بنابراین بخشی از درآمدهای بالقوه خود را از دست می‌دهد. درآمد پایین‌تر باعث وابستگی بیشتر به بودجه مالک می‌شود. وابستگی به بودجه نیز انگیزه ایجاد دارایی مستقل را کاهش می‌دهد و دوباره باشگاه به همان نقطه اول بازمی‌گردد. این چرخه در نهایت باشگاه‌هایی را تولید می‌کند که با وجود هواداران میلیونی، برندهای شناخته‌شده و ظرفیت اقتصادی بالا، همچنان برای تأمین هزینه‌های جاری خود به منابع بیرونی وابسته‌اند. در این میان، وضعیت ورزشگاه آزادی نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. ورزشگاهی که برای دهه‌ها مهم‌ترین مرکز فوتبال ایران بوده، امروز با مشکلات فرسودگی و نیاز به بازسازی جدی مواجه است. ورزشگاه‌های جایگزین نیز در بسیاری از موارد استانداردهای لازم برای میزبانی مسابقات حرفه‌ای را ندارند. بنابراین مسئله فوتبال ایران فقط «نداشتن استادیوم» نیست؛

مشکل اصلی، نداشتن مدل اقتصادی برای مالکیت، توسعه و بهره‌برداری از استادیوم است.

راه خروج چیست؟

راه‌حل، صرفاً ساخت یک ورزشگاه جدید نیست. فوتبال ایران پیش از هر چیز به تغییر مدل حکمرانی نیاز دارد. واگذاری واقعی مالکیت با حق بهره‌برداری بلندمدت، خصوصی‌سازی بر اساس اهلیت، ایجاد امنیت حقوقی برای سرمایه‌گذار، الزام باشگاه‌ها به ایجاد زیرساخت و تدوین استانداردهای روشن برای صدور مجوز حرفه‌ای می‌تواند مسیر تازه‌ای ایجاد کند. همچنین باید نگاه مدیران از باشگاه به‌عنوان یک تیم فوتبال به باشگاه به‌عنوان یک بنگاه اقتصادی ورزشی تغییر کند. باشگاه حرفه‌ای باید بتواند دارایی ایجاد کند، درآمد مستقل داشته باشد و ارزش برند خود را افزایش دهد. در نهایت، استادیوم اختصاصی فقط محل برگزاری مسابقه نیست؛ کارخانه درآمدزایی باشگاه است. تا زمانی که باشگاه‌های ایرانی مصرف‌کننده بودجه‌های سالانه باشند و نه مالک یا بهره‌بردار دارایی‌های مولد، رؤیای ورزشگاه اختصاصی همچنان دور از دسترس خواهد بود. فوتبال ایران هوادار، سابقه و ظرفیت اقتصادی لازم برای تبدیل شدن به یک صنعت بزرگ را دارد؛ اما بدون زیرساخت و مدل اقتصادی پایدار، این ظرفیت همچنان در چرخه‌ای از بدهی، وابستگی، هزینه‌های کوتاه‌مدت و فرسودگی زیرساخت‌ها هدر خواهد رفت.

در این رقابت‌ها عملکرد قابل قبولی داشته است. بنابراین پیاتازا حالا دستش برای انتخاب قطرپاسور اصلی بازرتر است و می‌تواند با توجه به شرایط مسابقه و عملکرد بازیکنان، از هر دو گزینه استفاده کند. در کنار بازگشت اسماعیل‌نژاد، وضعیت مرتضی شریفی نیز یکی از موضوعات مهم تیم ملی والیبال است. شریفی در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ یکی از بازیکنانی بود که بیش از سایرین مورد انتقاد هواداران قرار گرفت. بخشی از انتقادها نیز به این موضوع برمی‌گشت که افت عملکرد او یکی از دلایل نتایج ضعیف ایران در این رقابت‌ها بوده است. با این حال، بررسی آمار امتیازگیری شریفی نشان می‌دهد تفاوت عملکرد او با فصل گذشته آن قدر زیاد نیست. او در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶، ۱۱۵ امتیاز به دست آورد؛ در حالی که در لیگ ملت‌های سال گذشته ۱۲۳ امتیاز گرفته بود. این در حالی است که شریفی در یکی از دیدارهای دوره قبل نیز نیمکت‌نشین بود و همین موضوع نشان می‌دهد اختلاف امتیازات دو فصل چندان چشمگیر نیست.

با وجود این، شریفی در دو فاکتور سرویس و دریافت نسبت به فصل گذشته با افت روبه‌رو شد؛ دو بخشی که برای یک دریافت‌کننده قدرتی اهمیت زیادی دارد. به نظر می‌رسد همین افت در کیفیت دریافت و سرویس، بیش از تعداد امتیازات، باعث شد عملکرد او با انتقاد بیشتری همراه شود. حالا پیاتازا در آستانه قهرمانی آسیا باید از همین داشته‌بهترین استفاده را ببرد. او نه فرصت زیادی برای تغییر ترکیب دارد و نه می‌تواند شکست‌های لیگ ملت‌ها را جبران کند؛ اما می‌تواند با بازگشت اسماعیل‌نژاد، رقابت در پست قطرپاسور، انتخاب کاپیتان جدید و ترمیم نقاط ضعف تیم، ایران را با شرایط بهتری راهی مهم‌ترین رقابت آسیایی سال کند.

قهرمانی آسیا برای تیم ملی ایران تنها یک تورنمنت دیگر در تقویم نیست. این مسابقات نخستین گام در مسیر انتخابی المپیک ۲۰۲۸ است و به همین دلیل، تیمی که در لیگ ملت‌ها نتوانست انتظارات را برآورده کند، حالا باید خیلی زود خودش را جمع‌وجور کند. فرصت آزمون و خطا کم است و از اینجا به بعد، نتیجه اهمیت بیشتری از هر چیز دیگری خواهد داشت.

۴ میلیون دلار گمشده استقلال

پول هست، ردپایش نیست!

		
تسهیلات پایان سال ۱۴۰۴ بوده، اما با وجود گذشت چند ماه از موعد مقرر، هنوز خبری از تسویه آن منتشر نشده است. در همین حال مشخص نیست هلدینگ برای وصول طلب خود چه اقدام قانونی انجام داده و آیا تضماین دریافت‌شده به اجرا گذاشته شده‌اند یا خیر.		
یکی از مهم‌ترین بخش‌های این پرونده، نحوه انعکاس تسهیلات در صورت‌های مالی استقلال است. بر اساس گزارش منتشرشده، در صورت‌های مالی شش‌ماهه منتهی به ۳۰ دی ۱۴۰۴، مانده سرفصل «تسهیلات مالی» صفر اعلام شده و جزئیات این وام ۴ میلیون دلاری نیز در سامانه کدش منتشر نشده است.		
اگر این اطلاعات صحیح باشد، پرسش اساسی اینجاست که تسهیلات با ارزش چند صد میلیارد تومان چگونه و با چه سازوکاری در صورت‌های مالی باشگاه منعکس نشده است؟		
ماجرا حالا در شرایطی برای استقلال مطرح شده که این باشگاه همزمان با پنجره نقل‌وانتقالاتی بسته و مشکلات مالی دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ مجموعه‌ای از اتفاقات که تصویر مدیریتی و اقتصادی آبی‌پوشان را بیش از گذشته زیر ذره‌بین برده است.		
از سوی دیگر، هلدینگ خلیج فارس صرفاً یک بنگاه عادی نیست و دارایی آن با منافع طیف گسترده‌ای از سهامداران و ذی‌نفعان گره خورده است. به همین دلیل، پرداخت یک تسهیلات ارزی سنگین به یک باشگاه ورزشی، بدون شفاف‌سازی درباره مجوز، منبع، تضمین، سررسید، نحوه ثبت حسابداری و فرایند وصول می‌تواند حساسیت‌های جدی ایجاد کند.		
آکنون توپ در زمین باشگاه استقلال و هلدینگ خلیج فارس است؛ ۴ میلیون دلار		

اخبار
شوک بزرگ به تراکتور
دو ستاره کلیدی تقابل با سپاهان و پرسپولیس را از دست دادند
 خوبی زود ملی‌پوش تراکتور در جریان این مسابقه
۲ مهره مهم سرخ‌پوشان تبریزی، به دلیل مصدومیت برای چند هفته از میادین دور خواهند بود و دیدارهای حساس برابر سپاهان و پرسپولیس را از دست خواهند داد.
به گزارش ایرنا، تراکتور در نخستین بازی فصل با نتیجه ۲ بر صفر پیکان را در تبریز مغلوب کرد و شروع خوبی در بیست‌وششمین دوره رقابت‌های لیگ برتر داشت. اما مصدومیت مهدی ترابی خیلی زود شیرینی این پیروزی را تحت‌تأثیر قرار داد. وینگر ملی‌پوش تراکتور در جریان این مسابقه از ناحیه ران آسیب دید و بر اساس آخرین پیگیری‌های خبرنگار ایرنا حدود ۲ تا ۳ هفته از ترکیب تیشم دور خواهد بود.
به این ترتیب، ترابی علاوه بر چند هفته ابتدایی لیگ، دو دیدار مهم تراکتور مقابل سپاهان و پرسپولیس را نیز از دست خواهد داد.
در سوی دیگر، مهدی هاشم‌نژاد نیز شرایط مشابهی دارد. وینگر ملی‌پوش تراکتور که پیش از شروع فصل با مشکل مصدومیت مواجه شده بود، پس از بازگشت به تمرینات تیمی بار دیگر از همان ناحیه آسیب دید و فعلاً باید روند درمان را پشت سر بگذارد.
با آخرین پیگیری‌های خبرنگار میدان مشخص شد که هاشم‌نژاد ممکن است حدود یک ماه از میادین دور باشد. موضوعی که او را نیز از دیدارهای مهم تراکتور مقابل سپاهان و پرسپولیس دور خواهد کرد.
بدین ترتیب، جواد نکونام در شروع فصل با چالش مهمی مواجه شده و باید برای هفته‌های حساس پیش‌رو، به‌خصوص بازی‌های بزرگ، رهاکار مناسبی برای بر کردن جای خالی دو وینگر تأثیرگذار تیشم پیدا کند.

بش‌تر ده تغییر دوباره کاپیتان تیم ملی والیبال
 سرمربی تیم ملی والیبال ایران در حال اعلام کاپیتان جدید

روبرتو پیاتازا به یک دلیل مهم، کاپیتانی تیم ملی والیبال را از مرتضی شریفی گرفت و به امین اسماعیل‌نژادسپرد. به گزارش ایرنا، تیم ملی والیبال ایران در حال آمادساز برای حضور در رقابت‌های قهرمانی آسیاست؛ مسابقاتی که اهمیت زیادی برای والیبال کشورمان دارد. قهرمان این رقابت‌ها سهمیه حضور در المپیک لس‌آنجلس را به دست می‌آورد و در صورت ناکامی، شانس ایران برای حضور در این بازی‌ها تا حد زیادی کاهش خواهد یافت. در اردوی اخیر، امین اسماعیل‌نژاد که برای لیگ ملت‌ها از فهرست کنار گذاشته شده بود، بار دیگر به جمع ملی‌پوشان بازگشت. در ادامه نیز اتفاقی قابل توجه رخ داد و برای سومین بار در دوره سرمربیگری روبرتو پیاتازا، بازوبند کاپیتانی تغییر کرد؛ این بار اسماعیل‌نژاد جایگزین مرتضی شریفی شد.

در لیگ ملت‌های ۲۰۲۵، جواد کریمی کاپیتان ایران بود، اما برای رقابت‌های قهرمانی جهان این مسئولیت به مرتضی شریفی سپرده شد. پس از کنار گذاشته شدن شریفی از این جایگاه، گمانه‌زنی‌های مختلفی درباره دلیل این تصمیم مطرح شد؛ با این حال، به نظر می‌رسد افت فنی این بازیکن مهم‌ترین عامل در تغییر کاپیتان بوده است. شریفی در لیگ ملت‌های ۲۰۲۵ یکی از بهترین بازیکنان ایران بود، اما پس از انتخابش به عنوان کاپیتان، عملکرد فنی او افت محسوسی داشت. همین مسئله باعث شد پیاتازا تصمیم به تغییر کاپیتان بگیرد و بازوبند را به امین اسماعیل‌نژاد بسپارد.

باید دید برای بازی‌های آسیایی ناگويا، اسماعیل‌نژاد همچنان کاپیتان تیم ملی والیبال خواهد بود یا بار دیگر این مسئولیت به بازیکن دیگری محول خواهد شد.

کجاست، چرا در صورت‌های مالی ردپای روشنی از آن دیده نمی‌شود و سرنوشت بازپرداخت این بدهی چه شده است؟ پاسخ به این پرسش‌ها می‌تواند ابعاد تازه‌ای از یکی از جنجالی‌ترین پرونده‌های مالی فوتبال ایران را روشن کند.